

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 45/25
6.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Растка Поповића, председника већа, Данка Лаушевића и Људмиле Миљковић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Росанде Џевердановић Савковић, као записничара, у кривичном поступку против **окривљене АА**, због продуженог кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 и у вези члана 61 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљене АА, адвоката Ивана Митровског, изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву К.бр.907/24 од 19.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Ивана Митровског, а пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.907/24 од 19.11.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К.бр.907/24 од 19.11.2024. године, окривљена АА оглашена је кривом због продуженог кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, па је, применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 43, 44, 45, 50, 54 и 55 КЗ, осуђена на казну затвора у трајању од 2 (две) године и новчану казну од 100.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од шест месеци од правноснажности пресуде, а уколико окривљена не плати новчану казну у одређеном року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Делимично је усвојен имовинскоправни захтев оштећеног ББ из ... и обавезана је окривљена АА да оштећеном ББ из ..., врати прибављену имовинску корист у износу од 944.066,06 динара, у року од шест месеци, под претњом принудног извршења, а у преосталом делу оштећени ББ из ... је упућен на парницу. Окривљена АА обавезана је да плати трошкове кривичног поступка, у року од три месеца, и то Основном суду у Панчеву за паушал 20.000,00 динара и за трошкове обављеног вештачења 92.722,00 динара, потом оштећеном ВВ из ..., за трошкове заступања 1.084.500,00 динара и

трошкове браниоца по службеној дужности и друге трошкове, о чему ће бити донето посебно решење.

Против напред наведене пресуде, благовремено је жалбу изјавио браниоца окривљене АА, адвокат Иван Митровски, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као суд правног лека, ожалбену пресуду преиначи и окривљену ослободи од оптужбе, уз захтев да заједно са окривљеном буде обавештен о седници већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у поднеску Ктж.бр.54/25 од 21.01.2025. године, предложио је да се жалба браниоца окривљене АА, адвоката Ивана Митровског, одбије као неоснована, а пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.907/24 од 19.11.2024. године, потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у складу са одредбом члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству окривљене АА и њеног браниоца, адвоката Ивана Митровског, на којој је размотрио списе предмета, испитао првостепену пресуду у окриву основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, па је, по оцени навода и предлога из жалбе, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

-жалба је неоснована.

Жалбом браниоца окривљене АА, побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, тако што се истиче да је изрека ожалбене пресуде неразумљива, противречна сама себи и разлозима пресуде, односно да у изреци нису назначени чињенице и околности које чине обележја кривичног дела и оне од којих зависи примена кривичног закона, као и да у изреци није наведено место где се догодио критични догађај.

Међутим, Апелациони суд у Београду налази да је изрека првостепене пресуде јасна, разумљива и у складу са разлозима датим у образложењу, при чему је у изреци наведено место извршења кривичног дела за које је окривљена оглашена кривом, и то у временском периоду од 15. јула 2010. године до 05. новембра 2010. године у ..., те пресуда садржи јасне разлоге о свим одлучним чињеницама, који не садрже никакве противречности, нејасноће и неразумљивости, а из наведених разлога се види који докази потврђују одлучне чињенице о извршењу кривичног дела, а потом и како је првостепени суд ценио изведене доказе, што је све у складу са садржином доказа на којима се заснива осуђујућа првостепена пресуда.

Потом, жалбом браниоца окривљене, побија се првостепена пресуда и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП, истицањем да је суд погрешно применио одредбу члана 388 став 4 ЗКП и одлучио, због протекла времена од четрнаест година од извршења дела, једанаест година од подношења оптужног акта, а по одлуци судског већа, да се сведоци и вештаци не испитују поново, већ да се поступи у складу са ставом 1 овог члана, па да се изврши увид у записник о испитивању сведока ГГ, ДД и ЋЋ.

Иначе, у тачки 3. став 2. члана 438 Законика о кривичном поступку, прописано је да релативно битна повреда одредаба кривичног поступка, постоји ако суд, у току главног претреса, није применио или је неправилно применио неку одредбу овог законика, а то је било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, што значи да се дејство повреде везује за одлучни утицај на доношење законите и правилне пресуде, па с тим у вези, неправилна примена одредбе члана 388 став 4 ЗКП, од стране првостепеног суда, а којом законском одредбом се регулише ситуација ако се главни претрес држи пред другим председником већа, што у конкретном предмету није случај будући да се ради о истом већу, према налажењу Апелационог суда у Београду није било од одлучног утицаја на законитост и правилност првостепене пресуде. Наиме, сведоци ГГ и ЂЂ испитани су на главном претресу дана 27.04.2022. године и дана 24.06.2016. године, пред истим већем, у присуству окривљене и њеног браниоца, док је сведок ДД свој исказ дао и у истрази, који исказ је прочитан на главном претресу дана 08.04.2024. године, пред истим већем, уз сагласност странака, а из којег произилази да је он само повезао окривљену са ЕЕ и ГГ, рекавши им да АА може да организује одлазак чланова ... у ..., али да у тим договорима он није учествовао. Из свега наведеног произилази да у овом кривичном поступку окривљеној није повређено право на одбрану, како то у жалби истиче бранилац, јер је суд имао право да изврши увид у наведене доказе и без сагласности странака, при чему се неправилна примена одредбе члана 388 став 4 ЗКП, не може довести у везу са чињеничном исправношћу првостепене пресуде.

Жалбом браниоца окривљене, побија се првостепена пресуда и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на тај начин што се оспорава оцена суда о изведеним доказима, пре свега оцена одбране окривљене АА и сведока ЂЂ, те чињенични и правни закључци првостепеног суда.

Према налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је поступио првостепени суд када је као непривхvatљиве оценио наводе одбране окривљене АА да је она организовала обе манифестације али да ББ из ... и ВВ из ..., нису испунили своје обавезе које се тичу списка и броја учесника, њихових личних имена, бројева и трајања пасоша. Наиме, сведок ГГ је потврдио је он сачинио списак путника, као и промоматеријал на ЦД-у везано за музику која ће бити извођена, а сведок ЕЕ је поред тога доставио и сачињени списак путника ..., при чему је објаснио да то није предао окривљеној зато што је она, одмах после исплате треће рате, прекинула сваки контакт. Осим тога, да је наведено био реалан услов путовања, према правилном ставу првостепеног суда, окривљена, која је одређена за организатора, била је дужна да предузима све да се ти услови испуне, инсистира на достављању спискова, одазове се позивима оштећених, дође у њихове просторије, што је она све избегавала одмах пошто је примила новац, када је прекинула сваки контакт са ГГ и ЕЕ.

На правилност закључка првостепеног суда, да је окривљена АА обманула сведоке ГГ и ЕЕ, лажно приказавши чињенице да ће организовати манифестацију у граду ..., и довела их у заблуду стварањем погрешне представе о тим манифестацијама, а потом и одржавала у заблуди све док нису исплатили договорени новац, указују и чињенице да је окривљена наводила различите податке о манифестацији на којој је требало да учествују ..., да се ради о интернационалном скупу младих, а да је друга

манифестација везана за славу лепоте, па потом да се ради о манифестацијама везаним за Олимпијске игре (које су одржане две године раније), затим да се са 300 евра партиципације, коју је платио сваки учесник, покривају сви трошкови, повратне авионске карте, смештај, исхрана и здравствено осигурање, да би касније навела да је наводно организатор требао да плати већи део трошкова, а да је поред “главног” организатора постојао и коорганизатор из Азербејџана, те је давала разновразне разлоге због којих се није одазивала на позиве сведока ГГ, да објасни учесницима манифестације ближе околности њиховог боравка, а њени разлози су се тицали чак и ..., па на крају да јој је у писму организатор обећао да ће вратити новац, иако новац никада није предат организатору, па до објашњења да ће преко Тексашке банке из Града Ел Паса бити враћен новац.

Наводи одбране окривљене, да је она новац предала секретару удружења, сада покојном ЖЖ, те да би супруга покојног ЖЖ, ЗЗ, да је испитана, могла да потврди да је покојни ЖЖ имао рачунар у који је уносио податке о пословању Удружења грађана и да би суд требао да пронађе рачунар, према правилном закључку првостепеног суда су неприхватљиви. Наиме, окривљена није дала податак, нити било коју информацију која би била проверена на околност када је преминуо ЖЖ, ако је он и био секретар ... При томе, окривљена се од покретања истраге решењем истражног судије са записника Ки.477/11 од 29.12.2011. године до главног претреса од 27.04.2022. године, пуних једанаест година, бранила ћутањем, па да је заиста покојни ЖЖ био тај коме је она предала новац и да заиста постоје подаци у његовом рачунару о пословању удружења, она би то пред органима гоњења и рекла. Међутим, сачеквавши тренутак смрти покојног ЖЖ, према правилном ставу првостепеног суда, очигледно се ради о прилагођавању чињеница сопственој ситуацији, јер исте не могу бити ни на који начин проверене. Бранилац окривљене је дана 27.02.2015. године предложио да се испита сведок ЗЗ, супруга покојног ЖЖ, али је за овог сведока изостао било који податак о личној идентификацији да би сведок могао да буде пронађен, будући да на адреси коју је дала окривљена, тај сведок не живи. У вези са изнетим, првостепени суд је правилно имао у виду наводе сведока одбране ЋЋ, која је била запослена на ... у ..., а која је потврдила да је “из тог удружења познавала ... – то је била сестра окривљене, а како је ... мало место сви се познају”, што указује, према правилном ставу првостепеног суда, да пошто је секретар удружења била сестра окривљене, наводи одбране окривљене, о улози покојног ЖЖ, су нетачни, будући да је окривљена означила као ЖЖ иако он то није био, па у складу са тим и испитивање његове супруге ЗЗ је очигледно “манипулација” да се представе околности којим би се довели у сумњу тужиочеви докази.

Чињеница да је окривљена радњу кривичног дела које јој се ставља на терет предузела у намери да себи прибави противправну имовинску корист, потврђена је наводима сведока ГГ и ЕЕ који су потврдили да је окривљена инсистирала да се новац да у готовини, при чему тај новац никада није уплаћен на рачун Удружења грађана, што је потврђено извештајем Banke Intesa, да у периоду када је окривљена примила новац, па до исплате последње рате, на рачуну тог удружења није било промета. Чињеница је да је окривљена са сведоцима ГГ и ЕЕ сачињавала признанице да је новац примила, али с обзиром на остале изведене доказе, правилан је закључак првостепеног суда да је она то чинила очигледно да би их управо убедила, односно обманула да се ради о послу који ће имати циљ да њихова фолклорна друштва отпутују у ..., а у прилог намере

окривљене да противпрано присвоји новац иде и чињеница да је она о враћању новца говорила оштећеном ГГ да ће се то догодити преко банке у SAD, из Града Ел Пасо у Тексасу, што је, према правилном ставу суда, потпуно нереално да таква могућност иоле постоји.

Жалбом браниоца окривљене, оспорава се закључак првостепеног суда да се у радњама окривљене стичу обележја кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ, у продуженом трајању.

Међутим, према налажењу Апелационог суда у Београду, у образложењу првостепене пресуде изнети су јасни и аргументовани разлози у погледу испуњености услова за примену института продуженог кривичног дела, а које разлоге у свему као правилне прихвата и веће овог суда.

Наиме, окривљена је радње кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ, предузела дана 15. јула 2010. године када је закључила уговор са оштећеним ГГ, те дана 31. августа 2010. године, када је закључила уговор са оштећеним ЕЕ, те је преварне радње предузимала у периоду од 15. јула 2010. године до 5. новембра 2010. године када је примила последњу исплату девиза, из чега произилази да се ради о истом учиниоцу, која је извршила два иста кривична дела у блиској временској повезаности. Осим тога, предмет оба кривична дела је био новац, јер су оштећени окривљеној предали сваки под 9.000 евра, па како се ради о истоврсности предмета дела, тиме је испуњен један од посебних услова из члана 61 КЗ. За извршење оба кривична дела окривљена је користила исту ситуацију, обојица оштећених су представници ..., обојици оштећених је обећала одлазак на наводне манифестације младих у ..., са обојицом оштећених је уговорала исте услове путовања само у различитим термина и од обојице је тражила идентичан трошак по учеснику, чиме је испуњен други посебан услов из члана 61 КЗ. Такође, а имајући у виду да је један оштећени из ..., које припада Општини ..., а други оштећени је из ..., те да се ради о два ... чији представници се познају и сарађују, да су уговори сачињени у ..., да су исплате вршене у кафићима и кафанама у ..., да је приликом последње исплате 05.11.2010. године у кафићу у ..., поред оштећеног ЕЕ био и оштећени ГГ, то значи да постоји и јединство места и простора извршења, чиме је испуњен трећи посебан услов из члана 61 КЗ.

Такође, како је окривљена од оштећеног ГГ прибавила противправну имовинску корист од 944.066,06 динара (што је динарска противвредност 9.000 евра по средњем курсу НБС на дан предаје валуте), а од оштећеног ЕЕ 955.802,40 динара (што је такође динарска противвредност 9.000 евра по средњем курсу НБС на дан предаје валуте), што обухвата јединствени умишљај окривљене, испуњен је услов за правну квалификацију кривичног дела превара из члана 208 став 4 КЗ, јер је продуженим кривичним делом превара остварен збир износа, остварених појединачним делима, од укупно 1.899.868,46 динара.

У жалби браниоца окривљене, истиче се да није расправљен статус сведока ГГ у

Међутим, током овог кривичног поступка несумњиво је утврђено да су ГГ и ЕЕ

представници правног лица ..., и то ГГ ... из ..., а ЕЕ ... из ...

С тим у вези неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљене, да је сведок ГГ требао, по укидању претходне првостепене пресуде решењем Апелационог суда у Београду Кж1 662/24 од 02.10.2024. године, да буде позван и саслушан поново на главном претресу, будући да налог другостепеног суда, из поменутог решења, је био да се јасно утврди својство оштећених од чега зависи и одлука о упућивању ГГ на парницу са имовинскоправним захтевом, као и одлука о трошковима за заступање ЕЕ. Наиме, у конкретном случају оштећени, кривичним делом које је окривљена извршила, су ББ из ... и ВВ из ..., зато што су предметна два ... дала новац за наводно гостовање у ..., па је првостепени суд је правилно поступио када је обавезао окривљену да оштећеном ББ из ..., кога представља и заступа сведок ГГ, врати прибављену имовинску корист у износу од 944.066,06 динара, а у преосталом делу оштећеног ББ из ..., упутио на парницу, док је окривљену обавезао да оштећеном ВВ из ..., плати трошкове заступања од стране адвоката Маринеле Љубић Тодоран, при чему је оштећени ВВ из ..., имовинскоправни захтев остварио у парници, пре окончања овог поступка.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио и кривични закон када је нашао да се у радњама окривљене АА стичу сва објективна и субјективна обележја кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у продуженом трајању у смислу члана 61 КЗ, за које је и оглашена кривом.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалби браниоца окривљене АА, Апелациони суд у Београду је нашао да је првостепени суд правилно утврдио и ценио све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја на одлуку о кривичној санкцији, па је тако од отежавајућих околности на страни окривљене ценио чињеницу да је иста раније осуђивана и то пресудом Основног суда у Аранђеловцу К.бр.2/15 од 12.03.2015. године, због продуженог кривичног дела проневера из члана 364 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, условном осудом и утврђеном казном затвора у трајању од шест месеци са роком проверавања од две године, ценећи и чињеницу да за протеклих четрнаест година окривљена ни на који начин није покушала да оштећенима надокнади штету, док олакшавајућих околности на страни окривљене није нашао. Имајући у виду наведено, првостепени суд је правилно поступио када је окривљену АА осудио на казну затвора у трајању од две године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, а која кривична санкција је, према оцени Апелационог суда у Београду, у складу са тежином извршеног кривичног дела, степеном кривице окривљене и околностима под којима је кривично дело извршено, те је иста нужна за утицање на окривљену да убудуће не врши оваква или слична кривична дела, а на тај начин ће се остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру оште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Пошто се жалбом браниоца окривљене АА, према оцени Апелационог суда у Београду, не доводи у сумњу правилност првостепене пресуде, то је жалба одбијена као неоснована.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Росанда Џевердановић Савковић,с.р.

Председник већа–судија
Растко Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић